

непращашъ на осмѣженіе, варварино? Е, добръ! щѣ идѣ и азъ по-
дирѣ ѿ. Дъще, слушай.

Не, мале, выкаше Маріана, нѣма нищо лошо, нѣма да мя убі-
ѣтъ. Отвори си очитѣ да мя видишь, азъ съмь дъщеря ти, която
ти държъ въ обятіята си. Вижъ мя, мале, и не беспокой ся, защо-
то нѣмамы вече какво да ся страхувамы отъ Фридриха.

— Фридрихъ! Е; кѣдѣ отпва той? Какво иска той отъ мене?
уби ли дъщерѣмъ ми? Ахъ Раймонде, какво правишь ты? дѣ си ты
сега? Той убива съпругѣтъ ти а ты даже и не мръдавашъ.

Туй като каза падна въ едно тихо безчувствіе; напраздно дъ-
щеря и ѣ стискаше въ обятіята си, и земаше рѣцѣтъ ѿ та гы о-
блываше съ слъзѣтъ си, понеже само слѣдъ шесть часа можѣ да о-
твори очитѣ си и да познае дъщерѣмъ си. Тогазъ като неможѣ да ся
сдържи отъ радость искаше да скокне вѣнъ отъ леглото си, по без-
мѣрното ѿ изнеможеніе ѿ накара да си легне пакъ. Маріана ѿ ра-
сказа тогазъ на кратко всичко що бѣ ся случило въ състанѣкътъ ѿ
съ царя. А Амелиза, като не можѣ да повѣрва всичко що чу да
казваше Маріана, и слѣдъ като ѿ принуди много пѣтя да ѿ по-
втори все пакъ истото, най-послѣ отговори ѿ. Тази новина направи
да ѿ ми по отлежне, и сега не ми е каквото ми бѣше. ѿ наистинѣ ако
бы нѣкое честито събытіе да можаше да ми повърне животѣтъ, тво-
ето завращаніе бѣше доста да ми прѣчини туй благополучіе. Но у-
вы! Остѣамъ че животѣтъ ми нѣма да потрае освѣнъ малко дни само.

И туй като каза падна пакъ въ дълбоко безчувствіе, което
направи да дойде по-скоро свѣршеніето на живота ѿ.

(Слѣдуе свѣршекътъ.)

ТУРЦЫТЪ ВЪ ЕВРОПѢ И ТѢХНЫТЪ БОЕВЕ.

Историческо съкращеніе

— 0 —

Турцитѣ или Османцитѣ сѣ народъ завоевателенъ, който
е излѣзълъ отъ мѣстата по край Каспійското море и ис-
повѣдва Моаметовѣтъ религіѣ, били сѣ ся въ Малѣ А-
зіѣ срѣщу послѣднитѣ крѣстоносцы въ 11-й вѣкъ и отъ
13-й насетѣ срѣщу Византійскытъ императоры. Соли-
манъ е былъ първыйтъ отъ тѣхнытъ прѣдводители, кой-
то е минѣлъ Европѣ на 1355, а на 1363 най-напрѣдъ